

stemme for! Nej, lad os tage det ganske jævnt som det er! Der er ikke nær saa stor Forskel paa de Herrers Stilling og vor, som de selv i dette Øjeblik ville give det Udseende af. Forslaget gaar ud paa at lægge det i Kommunalbestyrelsernes Haand, henstille det til dem, som jo bedst kende Trangen, og sige: I skulle faa Lov at gøre det og det for at afhjælpe Trangen, og vi forlange ikke, at det skal være nødvendigt at gaa til Amsraadet. Men da Forskellen i Virkeligheden ved Ændringsforslaget og ved Afstemningen kun har vist sig paa dette ene Punkt, bliver Forskellen mellem de Herrers og os ogsaa alene den, hvorvidt man tør vise de stedlige Kommunalbestyrelser den Tillid, at de selv alene skulle afgøre Sagen uden at gaa til Amsraadene og spørge derom. Det er den hele Forskel, der er mellem os i denne Sag, saa at det derfor til syvende og sidst bliver et Spørgsmaal om, hvor stor Tillid, man vil vise de stedlige Kommunalbestyrelser. Det er det, hvorom der i Virkeligheden stemmes.

J. Nielsen: Jeg havde ikke tænkt, at jeg skulde have Ordet ved denne Behandling, men min ærede Sidemand til højre (K. M. Klausen) har rejst en Del Beskyldninger mod mig; han sagde, at jeg ikke vilde være med til at give sultne Børn Mad. Det er en Beskyldning, jeg tilbageviser med en energisk Protest; jeg udtalte netop forleden Dag, at vi alle vare enige om, at sultne Børn skulle have Mad; men det vi vare uenige om, var Maaden, hvorpaa Maden skulde bringes til Veje. Det er ogsaa kun deri, at det ærede Medlem og jeg ere uenige. Men lad os nu blot se paa, hvor megen Mad det er, det ærede Medlem foreslaar, at disse Børn skulle have, og hvor meget jeg ønsker de skulle have. Jeg tænker nærmest paa Børnene paa Landet, hvor jeg er bedst kendt. Siden kunne vi maaske komme til Børnene her i Kjøbenhavn, hvor det ærede Medlem er bedst kendt. Med Hensyn til Børnene paa Landet foreslaar det ærede Medlem, at de, der ere sultne, ja ikke alene sultne, for det bliver selv de rigeste, men de, der lide Sult, skulle have Mad 2—4 Gange om Ugen, hvorimod vi ville hjælpe dem i Hjemmet, saa de kunne faa Mad 3 Gange daglig, i Ugens 7 Dage bliver det 21 Gange. Hvis det ærede Medlems og min Kærlighed til sultne Børn skal maales efter den Maalestok, saa tror jeg dog nok, at jeg i den Henseende kan staa Maal med ham. Det var dette, jeg talte om forleden Dag,

det var den Maade, hvorpaa jeg ønskede, vi skulde ordne Sagen; det er baade den mest praktiske og den billigste Maade. Men det tør det ærede Medlem ikke. For han tør lige saa lidt som sine Meningsfæller overlade Beløbet til Husmødrene af Frygt for, at de selv skulle æde det op og saa lade Børnene sulte, bagefter; de tør ikke overlade Forældrene Pengene af Frygt for, at de paa Grund af en eller anden Last selv skulde forbruge dem paa en eller anden Maade, hvad enten de nu spise eller drikke dem op. Det er udtalt af det ærede Medlem. Saa talte det ærede Medlem om, at jeg skulde have vist Mistillid til Statistikken; ja, det er sandt nok, men det har jeg virkelig lært af det ærede Medlem selv; han mente selv, at de opgivne Tal vare meget for lave; der var mange flere Børn paa Landet, der led Sult og Mangel, end angivet. Han har saaledes Mistillid i en anden Retning end jeg. Men enten Tallene ere for store eller smaa, ere de her angivne Tal opgivne efter rent og skært Skøn. Det kan heller ikke være andet. Jeg gad vide, om det ærede Medlem kan oplyse, hvor mange Børn i Kjøbenhavn eller i det Distrikt, han arbejder i som Lærer, der slet ikke faa varm Mad eller kun 3 Gange om Ugen, uden at han gaar omkring og spørger hvert Barn eller hver Moder derom, og saa bliver det endda afhængigt af, hvorvidt Tallene ere sande eller ikke. Nej, lad os blive fri for den Tale om, at Statistikken skulde være noget fuldstændig sikkert, hvorpaa man kan bygge, og jeg hævder aldeles bestemt, at jeg har hentet min Mistillid fra det ærede Medlem selv. Saa talte det ærede Medlem om min Mistillid til Kommunalraadene. Jeg sagde dog udtrykkelig, at jeg ingen Mistillid nærrede til dem. Men hvordan stiller Forholdet sig da i det Kommunalraad, hvori det ærede Medlem selv har Sæde, og hvori, saa vidt jeg ved, det ærede Medlem og hans Meningsfæller baade raade og regere? Har det oprettede Skolebespisning for Kommunens Regning? Efter alt, hvad jeg har læst derom, er det gaaet lige akkurat den Vej, vi foreslaa i vor Ændring, nemlig at støtte den Skolebespisning, som er oprettet efter privat Initiativ. Jeg ved ikke, om der er gjort noget Forsøg derpaa; jeg har ikke hørt noget derom. Sikkert er, efter hvad der er sket officielt, at den Praksis, det har brugt, netop er den, som vi foreslaa: at støtte den Skolebespisning, som er oprettet efter privat Initiativ. Og det har den gjort med rund Haand, og det er godt